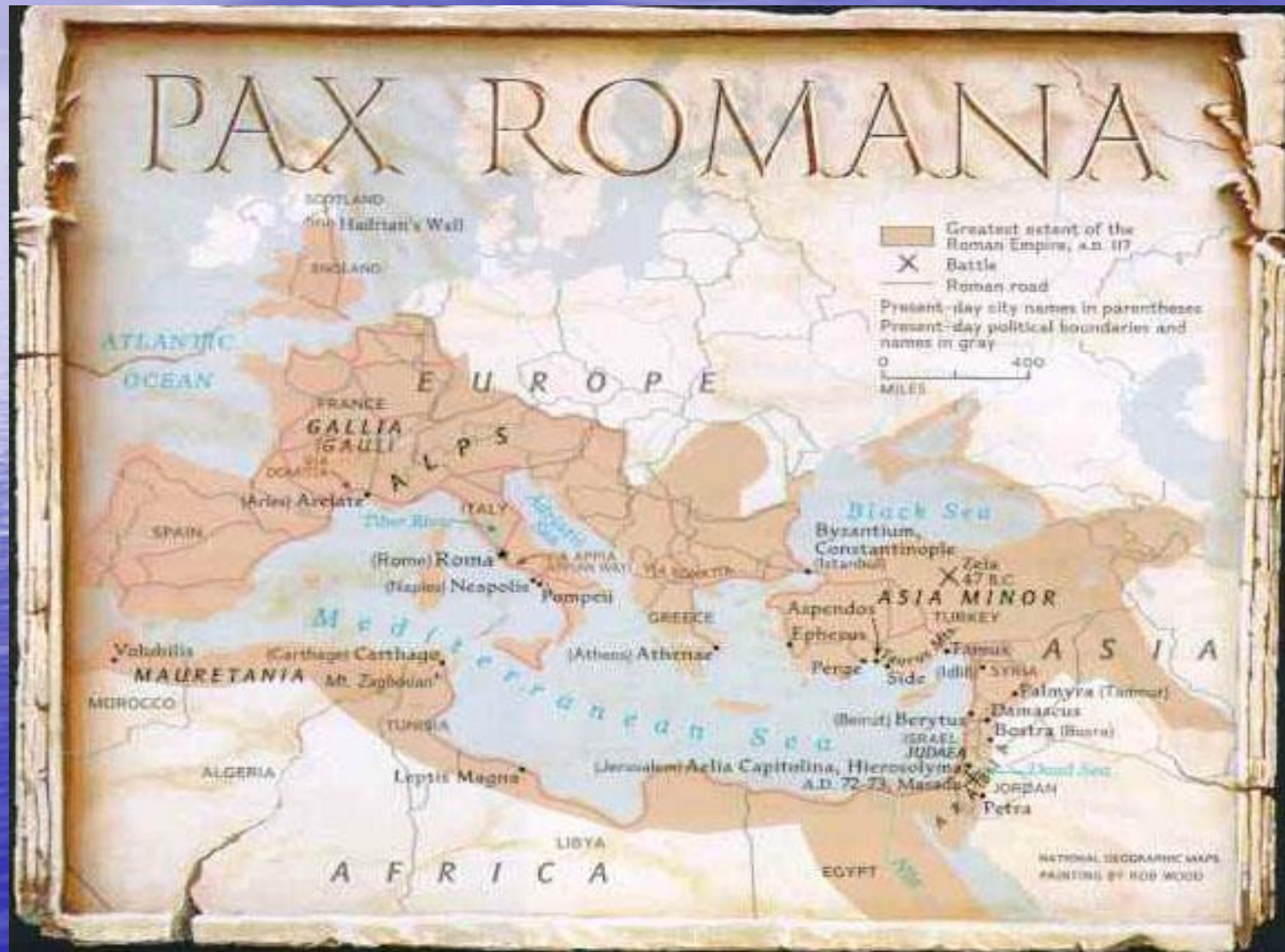

Kršćanstvo u III i IV st.

Rimsko carstvo u II st.

PROGONI KRŠĆANA

Prva tri stoljeća obilježani su progonima kršćana, no usprkos svemu kršćanstvo je jačalo i okupljalo sve veći broj članova. U početku je državna vlast Rimskog Carstva tolerirala kršćane smatrajući ih židovskom sektom. Kršćani su poštivali državu i njene zakone, no nisu mogli prihvaćati i priznavati vladara za Boga. Zbog toga su ih smatrali *ateistima (nevjernicima)* i neprijateljima države. Takvo mišljenje pogotovo su imali carevi II. i III. stoljeća koji su željeli učvrstiti carstvo. Kršćani su živjeli povučeno pa su ih smatrali neprijateljima ljudi i lažno optuživali.

Prvi veliki progon kršćana dogodio se za vrijeme cara Nerona 64. Godine kada je za požar u Rimu, koji je sam podmetnuo, optužio kršćane.

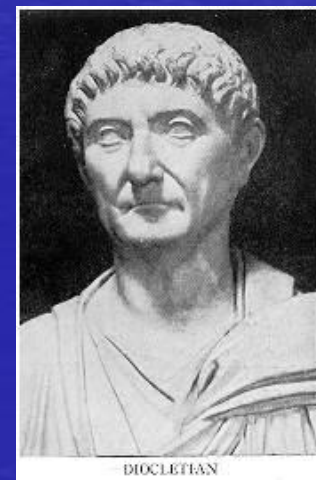
Žrtve tog progona bili su PETAR i PAVAO

U drugoj polovici III. st. započelo je sistematsko proganjanje kršćana po cijelom carstvu pod carem DECIJEM.

Najkrvaviji od svih progona zbio se 303. godine za vladavine cara DIOKLECIJANA

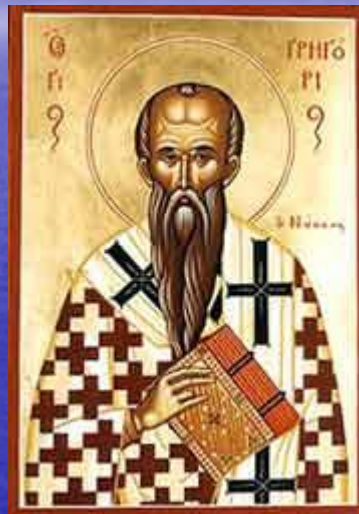

Vrijeme promjena nastupa u IV st. Godine 313 car KONSTANTIN postao je kršćaninom te je MILANSKIM EDIKTOM kršćanstvo proglasio slobodnom vjerom.

Crkva se našla u novoj situaciji. Konstantin podržava Crkvu, gradi nove crkve, određuje svetkovanje nedjelje. Njegovi su nasljednici nastavili s njegovom politikom. Crkva se našla u situaciji da se poistovjeti sa određenim društvenim i političkim uvjerenjima i tako izgubi na evanđeoskoj jednostavnosti. No crkva je imala snage da se bori protiv toga.

U crkvi su u tim prvim stoljećima djelovali
ckveni oci. Oni su se istakli u teološkom
razmišljanju. Neki od njih su

Sv. Atanazije

Sv. Augustin

Sv. Grgur Niški

Sv. Ivan Zlatousti

Sv. Jeronim

Nakon slobode Crkva se našla u novim prilikama. To je
zahtjevalo sveopću raspravu. Zato su se u to doba
(IV i V st.) održala četiri važna koncila.

KONCILJI IV i V st.

NICEJSKI

CARIGRADSKI

KALCEDONSKI

ARIJE (260-336)

Isus je: "pravi Bog od pravog Boga, rođen od Oca i istobitnog s Ocem, koji je govorio po prorocima"

Odbacio je učenje koje je nimalo da je Duh Sveti Bog i ljudska narav.

Isus nije čovjek, jer nema Oca i Oca se slavi s Ocem i sa svim zajedno slavi.

Isus je stvorenje između čovjeka i Boga.

MONAH EUTHIM (MOTOPRIZITIZAVI)

Božanska narav potpuno priče ljudsku narav Isusa Krista.

Samo je jedna narav-božanska.

MANIHEIZAM

dva početka: svjetlo (dobro) i tama (zlo)

NESTORIJJE (†425)

Marija nije Bogorodica već Kristorodica.

EFEŠKI

